

Đâu là sự thật

Võ Nhấn K.20

Hình ảnh người lính chiến của *Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa* với nhiệm vụ bảo quốc an dân đã khắc sâu vào tim trí của người Việt Nam. Sự đáng kính đó thường xuất hiện trên các tác phẩm văn chương chân chính. Tuy nhiên, ở hải ngoại, có kẻ lợi dụng sự đáng kính đó để che đậy những mưu đồ bất chính.

Trước đây, *Tổng hội Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam* đã cùng đồng hương tố cáo sự phản bội của tập đoàn Mẹ mìn B40. Gần đây, Trung tâm băng nhạc đó lại viết về lính(!).

Mở đầu, Ng. Ng. Ng. giới thiệu chương trình: . . . lính viết về lính. *Sau đó nhạc sĩ Nh. Ng* lại bảo: . . . muốn gửi một tín hiệu cho chúng ta. *Mới nghe qua, chúng ta tưởng rằng những lời nói hoa mỹ, ngọt ngào đó xuất phát từ những con tim, khối óc của những con người lương thiện, những người thương lính.*

Mùa xuân đến, hình ảnh người lính chiến (?) ghì chặt tay súng nơi tuyến đầu để hậu phương nhà nhà yên vui, mọi người dân an hưởng một mùa xuân an lành. *Nơi sa trường gian nguy, Anh nhớ đến cha già, mẹ yếu, vợ đại, con thơ. Đó là hình ảnh người lính chiến của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, người trai thời ly loạn luôn sẵn sàng hy sinh gìn giữ quê hương, sẵn sàng đập tan âm mưu khủng bố giết hại dân lành của tập đoàn cộng sản Hà Nội nhân các ngày lễ thiêng liêng của dân tộc. Đáng quý thay! Nhưng tiếc thay, người lính chiến trong cuốn video Lính Viết Về Lính này lại ăn BÁNH LƯƠNG KHÔ để đón xuân. Phải chăng Trung tâm băng nhạc này cố tình đánh lộn con đen thay thế người lính chiến của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa bằng những*

tên bộ đội cộng sản Hà Nội trong nhiệm vụ bảo quốc an dân? Tiếp đến, Nh. Ng lại gửi đến chúng ta một Cựu Sĩ Quan Võ Bị đang ăn xin tại bến phà Hậu Giang, Việt Nam. Cơn bão loạn 75, anh em chúng ta đã mất mát quá nhiều. Nhưng tình thương yêu, đùm bọc lẫn nhau lại lớn mạnh hơn bao giờ hết. Trong suốt mấy chục năm qua, Chúng ta luôn đặc biệt lưu tâm, giúp đỡ các tổ phụ, cô nhi quả phụ, các bạn bè cùng khóa đang còn kẹt tại quê nhà. Có nhiều khóa cho đến hôm nay vẫn chưa kiểm kê đầy đủ và chính xác số phận của bạn bè mình. Khi tin trên vừa được phổ biến, tập thể Cựu SVSQ chúng ta đã vô cùng xúc động, xôn xao và nôn nóng tìm kiếm về người bạn kém may mắn đó. Các Cựu SVSQ trên toàn thế giới đã liên lạc và yêu cầu các bạn cùng khóa ở Nam California hãy cấp tốc liên lạc với Nh. Ng. để biết tên, địa chỉ của người hành khất Võ Bị kia. Dù đã cố gắng rất nhiều, các Cựu SVSQ ở Nam CA vẫn không liên lạc được với Nh. Ng. Đến khi phải trực diện với niên trưởng Ng H. M. K.19 thì Nh. Ng lại vồn vện đáp người đó đã chết. Nh. Ng cũng không cho biết tên của người hành khất Võ Bị kia dù anh ta gọi người đó là bạn. Để tìm hiểu vấn đề một cách chính xác và rõ ràng, một Cựu SVSQ ở hải ngoại nhân khi về thăm gia đình đã yêu cầu 2 người bạn cùng khóa ở quốc nội đến bến phà Hậu Giang tìm kiếm người hành khất Võ Bị kia và lưu ý bạn mình: nên tổ chức sớm chuyến đi tìm Q. K. P. và nếu gặp thì giúp ngay cho P. 200.00 USD rồi điện ngay về cho Tăng khẩn báo các bạn . . . Quang, Vinh hầu có kế hoạch hỗ trợ tiếp. Còn nếu không phải là P. mà cũng là một Cui Võ Bị khóa khác thì cũng nên tùy nghi giúp đỡ tức thời và cũng báo ngay về cho anh em bên đó thông báo ngay với Khóa liên hệ. Trong tinh thần tương thân tương trợ và vì danh dự chung của Trường Mẹ, hai Cựu SVSQ này đã thu xếp việc nhà để vội vã lên đường tìm kiếm và giúp đỡ người bạn bất hạnh.

Họ đã quanh quẩn dò la 2 bên bến phà Hậu Giang hơn 2 ngày. Tại bến đò lúc đó chỉ có 3 người hành khất. Hai Cựu

SVSQ đã nắm rõ lý lịch của họ - không có ai là Cựu quân nhân của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa. Trong số 3 người hành khất, có một anh cụt một chân vì tai nạn chiến tranh tên Châu, 64 tuổi, hát dạo để xin tiền độ nhật. Anh cho biết, Tôi xin tiền tại đây từ khoảng năm 1983. Đầu tiên tôi có đàn và hát. Lúc đó đứa con của tôi có phụ đỡ nón xin tiền. Giờ, con tôi đã lớn, có vợ con và đi phụ hồ sống được và không còn theo tôi nữa và tôi cũng đã bỏ cây đàn gần 10 năm nay. Còn nói về người ăn xin nào đó cũng cụt một chân và có đàn hát ở bến phà này thì tôi không thấy. Hơn nữa, theo một Cựu SVSQ/K.21 - Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam đã sống và buôn bán lâu năm tại bến phà này thì anh cũng không hề thấy một Cựu SVSQ Võ Bị nào ăn xin tại đây. Vợ một Cựu SVSQ ở Việt Nam khi nghe tin trên cũng đã quả quyết Tôi không thể nào tin được lại có trường hợp như vậy . . . Tôi không tin nổi!

Trên đây là những đoạn thư của một Cựu SVSQ Trường Võ Bị Quốc Gia Việt Nam viết từ Sài Gòn ngày 21/2/2003 sau hơn 2 ngày nằm ở bến phà Hậu Giang để tìm kiếm hầu giúp đỡ một chiến hữu đang lâm cảnh khốn cùng ở xã hội đầy dẫy bất công và thối nát.

Đáng buồn thay!

Tiền tài phá nhân nghĩa.

CẢM NGHĨ VỀ ĐẠI HỘI KHOÁ 17 NĂM 2003

Tú Chung

Cứ vào độ Xuân về, Khoá 17 lại có dịp họp mặt và cũng là kỷ niệm của ngày mãn khoá học. Đây không phải việc ngẫu nhiên mà Khoá 17 ra trường vào giữa mùa Xuân có tiết trời se lạnh, có chồi non nẩy lộc trên cành khô, mặt đất ngoi lên những mầm sống sau mùa đông dài lạnh lẽo buồn thảm. Tôi được các anh cho biết Khoá 17 ra trường sớm hơn vì nhu cầu chiến tranh. Năm 2000 K 17 có một ngày lễ KHÁNH THỌ 40 năm tính từ ngày vào Trường Đà Lạt, và năm nay 2003 kỷ niệm 40 năm kể từ ngày ra trường.

Sau cuộc chiến, sau những đổi dời thê thảm của năm 75, có những người bạn chưa bao giờ gặp lại kể từ ngày mãn khoá Lê Lai ngày 30 tháng 3 năm 1963. Sau bao năm tù đầy, trôi nổi trên đất khách, nhờ có ngày Đại hội 2003 mới gặp lại. Những vòng tay mở rộng ôm chặt bạn cùng khoá, những bàn tay siết chặt, những giọt lệ long lanh ngẹn ngào...họ gặp lại những người bạn đồng môn, đồng lớp nay tóc đã bạc, da đã mồi, có người xanh xao, bệnh hoạn vừa thoát khỏi lưỡi hái tử thần. Lần họp mặt này, mới có ba năm qua mà k 17 đã mất đi ba người bạn. Năm nay Úc Châu không có ai về ! Có những người hẹn về dự Đại hội phút chót cũng không thấy xuất hiện ???

Không như năm 2000, năm nay K 17 có nguyên một buổi tối thứ sáu để gặp gỡ và tâm tình tại hội quán báo Người Việt. Hình như mỗi người đều mong gặp lại nhau, vì thế mà hầu hết họ đã đến sớm hơn giờ thông báo. Mới 5 giờ chiều mà đã đông đủ. Trên bàn, tiệc đã dọn sẵn do phu

nhân anh Nguyễn Đức Gia khoản đãi. Tối nay mọi người ngồi gần nhau hơn, tình bạn, tình đồng môn thân thiết hơn. Mọi người còn đang chuyện trò thì chương trình bắt đầu. Người Việt chúng ta thường hay hà tiện lời khen, nhưng cái đẹp nhất của đêm tâm tình này là anh Võ Ý đã không tiếc lời ca tụng lòng can đảm của những anh hùng K 17. Sau những năm tù đầy đã trở về Sài Gòn mở quán cà phê làm nơi họp mặt, trao đổi tin tức của các bạn K 17. Mở tiệm bánh nướng để bạn bè có công ăn việc làm, đùm bọc nhau đắp đổi qua ngày. Tối thứ sáu cũng là tối vinh danh những anh hùng K17 đã vĩnh viễn nằm xuống trong vòng tay của một số bạn cùng khoá. Những lời trời trăn, những vết thương không hy vọng cứu chữa, những đôi mắt không khép lại được... chi tiết của giây phút cuối được ghi khắc trong tâm khảm của người còn sống. Giọng ngẹn ngào, giọt nước mắt long lanh trên khoé mắt xót thương cho sự vắng mặt của các anh đêm nay. Từng khung trời khói lửa năm xưa, cũng như những oai hùng cờ vàng ba sọc đỏ tung bay khi các anh tiêu diệt quân thù, dành lại tự do cho mảnh đất miền Nam.

Những mảnh kỷ niệm chắp nối, không thứ tự, khó quên trong nhiều năm chung sống dưới một mái trường, chung một phòng ngủ. Có người nhắc đến một phòng ngủ năm người, nay chỉ còn lại hai, ba người đã anh dũng nằm xuống. Hai người còn lại gặp nhau đêm nay mới thấy tình bạn thật quý. Có anh nhắc lại hai năm sống chung một phòng mà cả hai chưa hề to tiếng với nhau. Có anh nhớ lại những ngày cuối tuần dạo chơi thành phố Hoa Đào hết tiền tiêu, phải hỏi mượn bạn, anh bạn “banker” cùng phòng có một giọng nói trầm trầm rất đặc biệt, anh nhái giọng anh chủ nợ giống tới chín mươi chín phần trăm: “Nhớ trả lại nghe hông”. Có anh đã mất vĩnh viễn người bạn cùng phòng, nhưng cũng có nhiều phòng cả hai còn nguyên vẹn. Có lẽ cùng một tâm trạng, cùng một ước mơ họ đã trở về đây từ khắp năm châu để gặp nhau, để trân quý tình bạn, để chia sẻ những tháng năm của một thời

oanh liệt, của những năm tù đầy dưới ách gông cùm Cộng Sản. Có những cặp tôi quen thân từ trước năm 75, bây giờ thấy anh đến một mình, chị và các con ở lại bên kia. Trong tôi nhói lên một nỗi xót xa ! - Ngoài việc kiếm cung, khoá 17 còn có nhiều giọng ca xuất sắc. Nhưng có một giọng ca nổi bật nhất, điều luyện nhất đó là giọng ca của anh Hoàng Đình Ngoạn. Đêm nay có anh còn nhớ rõ giọng ca này rất chuyên nghiệp ngay từ ngày nhập ngũ. Những đêm văn nghệ trong trường anh đã nổi bật bên những giọng ca của các bạn cùng khoá. Giọng ca này cũng đã làm rung rinh và tan vỡ nhiều trái tim người đẹp. Vẫn giọng trầm ấm, anh nói, đêm nay anh sẽ ca tặng bạn bè và quý phu nhân K 17 vì đêm mai anh phải lo phần MC nên không trình diễn. Tuy đã ngoài lục tuần, làn hơi vẫn phong phú không khác gì thời còn là S.V.S.Q của Trường Võ Bị Đà Lạt.

Sau phần tâm tình là phần dạ tiệc. Bữa tiệc có rất nhiều món ăn hấp dẫn do chị Nguyễn Đức Gia đặt nhà hàng. Mọi người vừa dùng bữa vừa thưởng thức tài nghệ của các anh chị miền Bắc Cali, và những màn đờn ca của miền Nam Cali. Năm nay các chị tập dợt vất vả nên giọng hát rất hay, làn hơi và dáng điệu rất ư là nhà nghề, không thua những ca sĩ tên tuổi đang lên. Các anh, các chị vừa dùng cơm tối vừa thưởng thức văn nghệ và cũng... vừa rù rì bên nhau. Những mái đầu từng đôi chụm lại, sát gần nhau hơn như cố gắng không làm phiền người bên cạnh. Mọi người có nhiều điều để kể cho nhau nghe: dĩ vãng oanh liệt, vàng son và những tủi buồn của người thất thế sa cơ ở lại cũng như nỗi nhọc nhằn của những ngày đầu nơi đất khách. Bao nhiêu điều chưa nói hết thì anh MC đã thông báo phòng họp phải đóng cửa lúc 10.30. Mọi người bịn rịn ra về, hẹn gặp nhau đêm mai.

Trên đường về, trời chưa khuya, từng cặp sánh vai bên nhau đi tới bãi đậu xe. Trong màn sương đêm, dưới ánh đèn mờ của ngọn đèn đường, Đêm gặp gỡ 2003 không

khác những đêm họp khoá ở Sài Gòn xa xưa. Bầu trời Cali lạnh, cái lạnh làm cho những chàng trai K 17 nhớ nhiều về trường cũ, nhớ những người đẹp đã đi qua đời mình, nhớ trường nữ trung học Bùi Thị Xuân, nhớ con dốc lên nhà thờ con gà, nhớ hồ Xuân Hương thơ mộng, nhớ chùa Linh Sơn một chiều trú mưa, nhớ ngã ba Chi Lăng, nhớ núi Lâm Viên, nhớ Hồ Than Thở...

000

Đêm thứ bảy là đêm chính của ngày Đại Hội 2003. Mọi người ăn mặc chỉnh tề hơn, các chị đẹp hơn. Miền San Jose nổi bật hơn với bộ khăn đóng áo thụng trông rất là “về nguồn”, Còn các chị năm nay có nhiều mẫu áo đẹp hơn năm 2000. Ngoài áo dài vàng và đỏ đứng thành mẫu cờ vàng ba sọc, các chị thay áo mỗi một bàn trình diễn. Chương trình liên tục nên có người rớt cả râu vì mồ hôi ra nhiều. Các anh miền Nam Cali và những người về từ khắp nơi mặc âu phục tiếp khách. Không như những bữa tiệc khác, thực khách được mời tới dự tiệc đêm nay rất đúng giờ. Cũng như những buổi tiệc long trọng của những người hùng Võ Bị, nghi thức chào Quốc kỳ được cử hành đầu tiên. Phút mặc niệm tưởng nhớ những người trai Võ Bị đã đền nợ nước, và những quân, cán, chính bỏ mình trên quê hương. Bài viết của anh Võ Ý hợp tình, hợp cảnh hơn. Tiếng trống, tiếng lệnh rộn rã hoà với giọng nam trầm hùng của anh Hoàng Đình Ngoạn và giọng ngâm nữ rất quen thuộc của chị Nguyễn Ngọc Nghĩa. Giọng nói và giọng ngâm đã diễn tả được trọn vẹn nỗi tiếc thương của từng người có mặt đêm nay, khiến người quả phụ ngâm ngùi lệ ướt làn mi.

Sau lời chào mừng của anh Hội trưởng K 17 Dương Đức Sơ dạ tiệc và phần trình diễn văn nghệ bắt đầu. Chương trình văn nghệ năm nay rất phong phú với sự đóng góp nhiều tiết mục của các anh, chị San Jose. Thế hệ II của miền Bắc có một màn trình diễn rất trẻ do các cháu gái tập dợt

công phu. Bản Cô Gái Việt của Hùng Lân hát rất đều và vững vàng. Những bản đơn ca về lính, về trường xưa và nhắc nhớ nhiều đến thành phố trên cao đong đầy kỷ niệm được mỗi anh, mỗi chị chuẩn bị rất chu đáo. Màn vũ Trống Cơm do ban vũ MẦM NON gồm các bé thơ bà nội bà ngoại trình diễn. “bé gái” Nguyễn Duy Diễm trả lời cuộc phỏng vấn:

H- Xin vui lòng cho chúng tôi biết, Ban vũ Mầm Non được thành lập bao lâu?.

T- Dạ... Ban vũ Mầm Non được thành lập từ thời Bush cha tôi thời Bush con, đêm nay mới ra mắt.

Chị Nguyễn Duy Diễm không làm cho mọi người rơi lệ như đêm Đại Hội năm 2000, năm nay chị cù léc khán giả cười một đêm nghiêng ngả.

Hai vở kịch thì vở CÔ HÁI HOA do hai diễn viên điều luyện đã từng trình diễn nhiều nơi. Nam Sinh Tín có mái tóc bạc phơ không cần hoá trang đóng vai “ông già dịch” già không nên nét tán tỉnh cô hái hoa ngây thơ xinh đẹp Minh Nguyệt. Đang tán đào non, nghe tiếng vợ gọi là quặp râu “bỏ cửa chạy lấy người. Vở hài kịch ngắn làm mọi người cười thoải mái. Cười là liều thuốc bổ. Ở tuổi hoàng hôn có lẽ vị nào cũng cần thuốc bổ. Vì thế đêm thứ sáu các anh K 17 đã trình làng một người lớn tuổi nhất trong khoá 17 đó là anh Long Thầy Tàu. Sau khi bị chất vấn bí quyết nào làm anh trẻ như người sáu mươi ? ?? Anh cho biết bí quyết trẻ lâu là cười mỗi ngày mười lần. Bên cạnh vở hài kịch cũng còn một vở kịch nữa do các anh Vũ Xuân Thông người cao nhất và anh Lê Văn Cừ người “ngắn” nhất của K 17. Bên cạnh hai anh còn có sự góp mặt của anh Nguyễn Tiến Mão và anh Dương Đức Sơ. Vở kịch nhắc nhớ về đời sống của các cựu S.V.S.Q thời gian còn ở trong quân trường. Vở kịch này gợi lại nhiều kỷ niệm xa xưa nên được các cựu S.V.S.Q các khoá rất hưởng ứng.

Phần hợp ca phải kể tới màn đại hợp xướng HỘI TRÙNG DƯƠNG. Âm hưởng của bài này khiến người nghe tưởng đang nghe ban Đại hợp xướng Ngàn Khơi hay Hồ Nước chứ không thể ngờ các anh và quý phu nhân khoá 17 lại có thể thực hiện được như vậy. Đây cũng là công lao của quý anh quý chị đã dùng những ngày cuối tuần tập dợt vất vả. Và người có tài điều khiển dàn đại hợp xướng này là anh nhạc trưởng, kiêm trưởng ban tổ chức Nguyễn Đức Gia. Màn cuối cùng kết thúc đêm văn nghệ là màn trình diễn những bộ quân phục của mọi binh chủng Hải, Lục và Không quân thời Việt Nam Cộng Hoà. Mỗi phu nhân của một cựu S.V.S.Q.V.B khoá 17 mặc bộ quân phục của đức lang quân năm xưa với lời dí dỏm. Với dáng điệu như một nữ sĩ quan, oai hùng chào khán giả và tự giới thiệu:

- 1- Tôi cựu S.V.S.Q Nguyễn Duy Diễm, phi công lái máy bay bà già, bây giờ , tôi bà già lái phi công Nguyễn Duy Diễm.
- 2- Tôi cựu S.V.S.Q Nam sinh Tín, tự là Nam Sinh Né.
- 3- Cựu S.V.S.Q Lê Quang Trang tự là Lê Quan Trọng.
- 4- Cựu S.V.S.Q Nguyễn Ngọc Nghĩa giẫm nát chiến khu Đ.
- 5- Cựu S.V.S.Q Nguyễn Hoài Cát, tự là Xoài Cát, Biệt Động Quân sát.
- 6- Cựu S.V.S.Q Nguyễn Đức Gia lái phi cơ. Hôm nay vì danh dự anh ấy không cho tôi lái phi công nên tôi đầu quân vào Hải Quân.
- 7- Cựu S.V.S.Q Nguyễn Văn Phụng Trung tâm Huấn luyện không quân thích đi mây về gió.
- 8- Cựu S.V.S.Q Phạm Hữu Thành . C.S.V.S.Q Đà Lạt
- 9- cựu S.V.S.Q Trần Bạch Thanh. Yểm trợ khắp bốn vùng chiến thuật, Phi Đoàn Hoả Long 817.
- 10- Tôi C.S.V.S.Q Dương Đức Sơ Sư Đoàn 23 Bộ Binh. Màn hợp ca Tình Thư Của Lính do 10 chị phu nhân trình diễn đã kết thúc phần văn nghệ đêm Đại Hội 2003 của Khoá 17. Sau đó là phần sổ số. Các món quà xổ số hầu

hết do các anh, chị trong khoá 17 đóng góp. Phần số rất hào hứng, giải độc đặc là chiếc TV mới toanh do phu nhân anh Phạm Hữu Thành khoá 17, cũng chính là nhà văn nữ Quế Anh tặng. Những món quà rất dễ thương, với chữ khắc kỷ niệm của ngày Đại Hội 2003 khiến cho người trúng giải muốn giữ mãi để ghi nhớ ngày 40 năm đời xa mái trường mẹ.

Ngày Đại hội năm 2003 tổ chức tại nhà hàng Emerald Restaurant vừa ấm cúng, vừa có sân nhảy rộng rãi khiến mọi người nán lại đùa nhau lả lướt cho đến nửa đêm.

Đại Hội 2003 năm nay rất thành công, được các thầy cũ cũng như quan khách khen ngợi. Tuy mọi người trong ban tổ chức mệt mỏi, vất vả nhưng sự thành công rực rỡ đã là một linh dược làm tăng sức mạnh. Hy vọng cứ mỗi ba năm Khoá 17 lại có một ngày đại hội, mỗi năm mỗi mang lại thành quả tốt đẹp hơn. Xin hẹn tái ngộ năm 2006.

Cuộc vui nào rồi cũng đến lúc tàn. Mọi người nắm tay nhau lâu hơn như không muốn ra về, như không muốn đời xa. Ba năm nữa biết có còn gặp lại hay một vài anh sẽ vội ra đi vào miền miền viễn chiêm bao như anh Đặng Ngọc Thanh, anh Quach Văn Thành bên Úc Châu. Các anh hãy vui trọn đêm nay, hãy mở rộng vòng tay ôm lấy người bạn cùng khoá, hãy siết chặt tay nhau khi gặp lại nhau, hãy nói lời thân thương vì thân thương sẽ làm nên sức mạnh như bó đũa trong câu chuyện cổ tích người cha dạy con, như ba cây chụm lại. Sức mạnh ấy đã thể hiện trong gia đình khoá 17. Xin cảm ơn anh chị Nguyễn Đức Gia, anh chị Dương Đức Sơ, anh chị Nguyễn Duy Diễm, anh chị Lê Quang Trang và anh chị em trong Ban Tổ Chức cũng như toàn thể anh chị K17 đã nỗ lực tạo điều kiện cho mọi người được gặp lại nhau trong ngày Đại Hội.

Tường thuật họp khóa Lê Lợi
Kỷ niệm 45 năm nhập học TVBQGVN

Cao Bồi K15

Đại gia đình Kho' a 15 TVBQGVN đã cùng nhau tái ngộ trong ngày họp Khóa năm 2003 tại thủ đô thung lũng hoa vàng của thị thành San Jose, tiểu bang California - nơi có cộng đồng người Việt tị nạn đông thứ nhì tại Hoa Kỳ. Tứ phương hội ngộ anh chị em K15 đã quây quần bên nhau trong các ngày 4, 5, 6 và 7 tháng 7 năm 2003 nhân dịp lễ độc lập của Hiệp Chúng Quốc. Thời gian chỉ vỏn vẹn 4 ngày, quá ngắn ngủi không đủ để kể cho nhau nghe hết những mẫu chuyện vui buồn ôn cố tri tân, ba chìm bảy nổi của nợ trần gian dài đằng đẵng từ hơn 45 năm qua (1958-2003). Mỗi lần họp Khóa, ngược mắt nhìn lại hình bóng dung nhan bạn bè, tuổi đời nặng nợ càng chồng chất, tình cảm bạn bè, kỷ niệm xa xưa, càng mang nặng trong tâm tư của người cựu SVSQ xuất thân từ một mái trường mẹ thân yêu, hùng tráng, và tràn đầy mộng mơ Nơi đây, bên cạnh những đôi thông hút gió véo von vi vút trữ tình, có hồ Than thở, có thác Cam ly, có hồ Xuân Hương, có hoa anh đào...đã xoa dịu và làm tan biến phần nào những giây phút mệt nhọc, của những chàng trai trẻ nhuệ khí, khi bước chân vào lò luyện thép của VBQGVN.

Đặc biệt, cuộc họp Khóa năm nay, K15 hân hạnh được tiếp đón một số niên đệ và quý chị thuộc Khóa 17 tại miền Bắc Ca-li. Lê Lai (K17) và Lê Lợi (K15) đã ôm lấy nhau cười nói thỏa thuê. .. sau hơn 43 năm xa cách, kể từ ngày hai Khóa “chạm trán” huấn luyện nhau qua hệ thống Tự Thăng Để Chỉ Huy của TVBQGVN. Lê lợi tuy ít ỏi (58 SVSQ), nhưng không phải vì thế mà không đủ “khả năng” và lơ là trong nhiệm vụ “gọt dũa kèm chế” Lê Lai (270 SVSQ, đông hơn

gần 5 lần K15). Để chứng minh sự chính tề quân kỷ của K15, khi qua đến Mỹ một vài “cù” K17 đã viết báo than thở ê chề K15 đã quá nặng tay với đàn em... Vì vậy một nguồn tin cho rằng thủ khoa K16 Bùi Quyền khi vừa lên nắm “vận mệnh” niên trưởng đã có lần lớn tiếng trên bục chỉ huy huấn điều K17, ngay sau khi K15 ra trường là: “K15 đã làm hư các anh (K17), K16 cần phải huấn luyện lại. . .” chưa chắc gì đã đúng sự thật ?.

Thế rồi cuộc vui nào cũng có lúc phải chia tay tạm biệt, anh chị em K15 đã miễn cưỡng trở về định xá của mọi người. Cất bước chân đi nhưng lòng ai nấy bùi ngùi bịn rịn không muốn ra về. Phải chăng đây chỉ vì tình cũ nghĩa xưa của bạn bè ràng buộc đã gần nửa thế kỷ đã đi qua ! Dưới đây là ghi nhận những gì còn nhớ trong các ngày hội ngộ của K15 năm 2003.

Tứ phương tề tựu

Người đến San Jose sớm nhất là đại diện K15 vào ngày 2-7-2003, để phụ giúp với các bạn đồng khóa ở Bắc Ca-li, chuẩn bị đón rước các anh chị từ phương xa đến. Vào sáng ngày 3-7, phái đoàn Nam Ca-li gần 20 chục người đi bằng đường bộ hăng xe đò Phương đến San Jose. Bạn Đoàn Thế Cường trách nhiệm phối hợp đã đặt chỗ và trả tiền trước, sợ bị bỏ sót lại một số anh chị không đi được vì xe hàng không có chỗ trống trong ngày lên đường. Tuy vậy vào giờ phút chót cũng có vài bạn K15 không lên xe được vì tình trạng sức khỏe đành phải ở lại Nam Ca-li. Một số anh chị K15 từ miền đông Hoa Kỳ đã bay qua quận Cam mấy ngày trước để tháp tùng với phái đoàn Nam Ca-li. Vào khoảng 2 giờ 30 chiều, bạn Cường trên xe điện thoại thông báo phái đoàn đang trên đường xa lộ, và sẽ có mặt tại bến xe đò hơn 1 tiếng nữa. Chừng 5 giờ chiều, tiếng điện thoại bạn Cường than phiền: “Tại sao không thấy ai ở bến xe đò cả, đáng lý tại đây phải có mặt trước để nghênh đón các quan, sao lại chểnh mảng như vậy ?”. Lập tức, anh chị em ở San Jose đã vận dụng đến

3 chiếc xe lớn (VAN) nhỏ để trực chỉ bến xe. Chị Võ Trung Thứ vừa mới đi làm về, bị trưng dụng ngay, nhưng vì đúng giờ tan sở (rush hours), nên phải bắt một cháu ngồi trên xe để được đi vào “lane car pool”. Bạn Đinh Ngọc Thạch từ Oakland không rành thổ địa San Jose nên định hướng sai bến xe Phương, gọi về nhà để tham khảo chỉ đường, thì được biết tất cả phái đoàn Nam Ca-li đã an tọa tại địa điểm tập trung, là tệt xá anh chị Hà Ngọc Bích. Toàn thể K15 đã có mặt đầy đủ tại San Jose trong đêm 3-7.

Điểm tâm hội ngộ

Theo chương trình, tất cả phải có mặt tại địa điểm tập trung để cùng nhau ăn sáng hội ngộ của ngày họp khóa. Giây phút gặp nhau đầu tiên vô cùng nhộn nhịp, tay bắt mặt mừng, cười nói duyên thuyên, ồn ào vang dậy cả một góc phòng, như một đại nhạc hội với những bản đồng ca in ỏi không có nhạc cụ. Khung cảnh vui nhộn, mừng rỡ được tái ngộ của đại gia đình K15 của buổi tao ngộ năm 2003. Sau gần nửa giờ hò reo in ỏi, các phu nhân K15 ra lệnh : “giờ điểm tâm hội ngộ sẵn sàng”. Một phòng riêng anh chị Bích đã sửa soạn đầy đủ bàn ghế từ mấy tháng qua, rất tiêm tất và khang trang dành sẵn để hội họp cho K15. Phải triệu hồi la hò mãi, mọi người mới chịu an vị, vì ai nấy chỉ lo nói chuyện thăm hỏi nhau. Nhiều món ăn khác nhau đã được chị Bích và các chị ở Bắc Ca-li chu toàn sẵn sàng : bún bò, bún ốc, bún riêu, bánh mì đủ thứ . . . ai nấy tự do chọn lựa. Đặc biệt có món chè do chị niên trưởng Nguyễn Văn Chấn, thân tặng K15 trong buổi ăn điểm tâm để “ngọt miệng” đầu khẩu trong suốt thời gian họp Khóa. Sau bữa ăn sáng, các anh chị khóa 15 được tự do hàn huyên, thăm hỏi chuyện trò tiếp những mẫu chuyện đang còn chan chứa trong lòng, chưa được nói hết từ sáng nay.

Cơm trưa và họp khóa

Vào khoảng 12 giờ, một bữa cơm trưa thịnh soạn dành cho toàn thể K15, được bày dọn trên một chiếc bàn dài. Có 2 sự việc đặc biệt trong bữa cơm này. Thứ nhất là ẩm thực do niên trưởng và chị Nguyễn Văn Chấn, K9 “tiếp trợ” mang từ nhà đến. NT Chấn khi ở VN là cấp chỉ huy của một số cựu SVSQ K15 và luôn có tấm lòng thương mến riêng của anh chị Chấn dành cho K15. Vì sự thân tình hiếm có này, nên một vài anh chị trong K15 đã vui đùa đổi tên khóa của NT Chấn là K15A thay vì K9. Thế theo lời mời, anh chị Chấn cũng đã hoan hỉ tham dự bữa cơm trưa hội ngộ với K15. Đặc biệt thứ hai là trước khi bắt đầu cơm trưa, toàn thể K15 đã làm đã có một phút mặc niệm tưởng nhớ đến các bạn đồng K15 đã quá vãng. Lễ truy điệu được cử hành qua một bản nhạc tựa đề là: “Gọi Bạn Ngày Hẹn Khóa”, do bạn Đặng Văn Thái K15 sáng tác. Đoạn khúc truy điệu gọi hồn thắm thiết đã nêu tên tất cả các bạn K15 đang ở bên kia thế giới đại đồng, được thu hình qua cuốn video, có cảnh trí bàn thờ, hoa quả hương khói nghi ngút, rất cảm động và trang nghiêm. . . Sau phút truy điệu cơm trưa tự động (self service) khởi sự, mọi người vừa ăn vừa nói tiếp diễn những mẫu chuyện vui buồn dường như vô tận . . .

Cơm trưa hội ngộ chấm dứt, vào khoảng 2 giờ chiều, các bàn ăn được xếp lại, chỉ còn lại ghế mới đủ chỗ ngồi cho trong buổi họp Khóa 15 năm 2003. Đại diện khóa đã in sẵn chương trình phân phát cho các anh chị hiện diện. Tổng quát những sự vụ sau đây đã được bàn thảo trong suốt thời gian hơn 3 tiếng đồng hồ hội họp. Báo cáo sinh hoạt của Tổng hội và nội bộ K15 trong các năm qua. Tiếp tục tương trợ và gửi quà cho các bạn và quý chị quả phụ hiện còn ở Việt Nam. Quy định thủ tục về tang hôn hiếu hỉ cho gia đình K15 ở hải ngoại và tại quốc nội. Kiểm điểm và báo cáo tài chánh hiện hữu của khóa : mục này rất sôi động, buổi họp phải ngưng lại để thù quỹ Mạc thu nguyệt liếm ngay tại chỗ mỗi người \$50:00, vì theo kinh nghiệm sợ rằng sau khi rời khỏi phòng họp sẽ bị “thất thu”, khó lòng phục hồi ngân

sách cho K15. Không ai thoát khỏi kế sách này, thủ quỹ đã nêu đích danh những bạn đã đóng niên liễm, số còn lại tự động phải đứng lên móc túi và chìa tay. Tiết mục kế tiếp là ấn định địa điểm và ngày họp Khóa kỳ tới. Thời biểu họp Khóa từ nay sẽ được tổ chức hằng năm thay vì 2 năm một lần, lý do là vì tuổi tác K15 đã xế chiều, một số bạn đã lâm bệnh nặng trong mấy năm qua, anh chị em cần gặp nhau càng nhiều càng tốt, biết đâu có ngày vì định mệnh an bài, không có cơ hội nhìn lại mặt nhau. Cuộc họp Khóa 15 kỳ tới năm 2004 tại Dallas, Texas. Sau cùng là bầu ban đại diện Khóa 15. Hội trường đều la lên, không ai muốn bầu lại và yêu cầu ban đại diện cũ tái nhiệm. Mặc dầu có sự từ chối nhiều lần, nhưng cuộc bỏ phiếu theo tinh thần dân chủ kết quả với đa số phiếu tuyệt đối, ép buộc ban đại diện cũ bị tái nhiệm. Chính thức ban đại diện của Khóa 15 năm 2003-2004 như sau.

Đại diện K15 : Cao Chánh Cường.

Đại diện K15 Nam Ca-li : Nguyễn Trọng Hiếu và Nguyễn Công Hiến.

Đại diện K15 Bắc Ca-li : Hà Ngọc Bích.

Đại diện K15 miền Đông HK : Nguyễn Thanh Khiết.

Đại diện K15 miền Trung HK : Đỗ Xuân Sơn.

Đại diện K15 Âu Châu : Hoàng Bảo Ngọc.

Thủ Quỹ : Nguyễn Trọng Mạc.

Dạ tiệc K15: Lê Lai gặp Lê Lợi

Dạ tiệc Khóa 15 được tổ chức vào tối thứ sáu ngày 4 tháng 7 tại nhà hàng Green Bamboo ở Miltipas, cách xa địa điểm tập trung chừng nửa tiếng lái xe. Đặc biệt năm nay có sự tham dự của một số anh chị K17 ở Bắc Ca-li và anh Dương Đức Sơ đại diện K17 từ Nam Ca-li lên. Sở dĩ không mời hết toàn thể K17 vì K15 quá ít ỏi chỉ có 43 người ở hải ngoại, và tổ chức quá thô sơ (không đồ sộ chu đáo như K17), chỉ có một bữa cơm đạm bạc, không dám làm phiền các anh chị

K17 ở xa. Quan khách có sự hiện diện của niên trưởng Nguyễn Văn Chấn và phu nhân, CT/HDTV/TVBQGVN, và một số thân hữu. Mở đầu là lời chào mừng quan khách của đại diện K15, và đặc biệt cảm ơn về sự hiện diện của quý anh chị em K17. Tiếp theo là phần giới thiệu quan khách, thân hữu và các cựu CSVQ K15, K17 và các phu nhân hiện diện. NT Chấn K9 đại diện Tổng Hội cũng được mời lên máy vi âm có đội lời khích lệ và chúc thành công cho ngày họp Khóa 15 tại San Jose. Dạ tiệc bắt đầu vào lúc 7 giờ 30 sau tiệc mục tặng quà của K17 cho K15. Hai phu nhân của K15 được mời lên khán đài nhận quà do đại diện K17 là CSVSQ Dương Đức Sơ trao tặng. Chương trình văn nghệ “cây nhà lá vườn” do CSVSQ Đặng Văn Thái K15 phụ trách. Vào giữa buổi tiệc toàn thể anh chị K15 được mời lên khán đài để đồng ca nhạc khúc Anh Đi Chiến Dịch của Phạm Đình Chương. Bản đồng ca này được nhiều người cho là “sống động và nổi bậc” nhất của chương trình văn nghệ đêm nay, là nhờ tiếng ngâm thơ tuyệt vời của nữ nghệ sĩ Thu Hà tức bác sĩ Nguyệt ở San Jose, phụ họa với ban đồng ca của K15 - mà chị Thu Hà gọi là ban đồng ca Ngẫu Hứng - vì chưa được tập dượt trước. Qua sự tiếng vọng điều luyện của chị Thu Hà và nhờ tiếng trống vang dội nhịp nhàng của ban nhạc, nhạc khúc đồng ca Anh Đi Chiến Dịch đã làm ngạc nhiên và gây sự chú ý của hội trường. Ban hợp ca K15, giờ phút chót hân hạnh có sự phụ giúp của chị Thu Hà, nhờ sự giới thiệu của chị Chấn - trưởng đoàn Phu Nữ Lâm Viên. Ngoài ra, để phụ giúp chương trình văn nghệ trong đêm dạ-tiệc, CSVSQ Nguyễn Thông, K17 cũng đã lên khán đài ngâm thơ và trình diễn nhiều bài ca khúc rất hay. Dạ tiệc và dạ vũ đơn sơ đạm bạc của K15 chấm dứt vào khoảng 11 giờ 30 đêm, sau những giây phút từ giả đầm đà quyến luyến của quan khách và hai gia đình K15 và K17 .

Họp liên khóa: Lê Lai và Lê Lợi ?

Vào giữa buổi tiệc, một CSVSQ K17 đi quanh quần các bàn khởi xướng vận động: “K15 và K17 họp liên Khóa”. Đề nghị này được một số người tán thành ngay tại bàn tiệc. Để lấy ý kiến chung đại diện K15 lên máy vi âm công bố đề nghị họp liên khóa 17 và 15, và xin vấn ý của tất cả quý anh chị 2 khóa 15 và 17 hiện diện. Mọi người ý võ tay đồng ý và la lên tán thành. Anh Dương Đức Sơ, ĐD K17 được mời lên phát biểu ý kiến. Anh Sơ cho biết trên nguyên tắc anh đồng ý đề nghị họp liên khóa này, nhưng cần tham khảo với anh em K17. Mặc dầu đây là một ý kiến được quý anh chị của K15 và K17 hiện diện đêm nay qua sự đồng thanh hưởng ứng, nhưng đây chỉ là một “đề nghị”. Quyết định sau cùng cần phải có sự chấp thuận của toàn thể Ban đại diện của hai khóa và sẽ thông tri rộng rãi trên báo Đa Hiệu hay Bản Tin của Khóa liên hệ sau này. Nếu cuộc họp liên khóa K15 và K17 được thực hiện thì đây là lần đầu tiên trong Tổng hội TVBQGVN có cuộc “ họp mặt liên khóa” tại hải ngoại.

Du hành thung lũng Napa Valley

Theo thời biểu họp Khóa, thì sau ngày hội họp nội bộ và dạ tiệc là chương trình du ngoạn của K15. Như đã dự định toàn thể anh chi em K15 lên đường đi thăm viếng Napa Valley - nơi sản xuất hơn 200 loại rượu nổi tiếng khác nhau. Với 5 chiếc xe lớn nhỏ chúng tôi trực chỉ hướng đông bắc từ San Jose đến các hãng chế tạo sản xuất rượu nho danh tiếng ở quận hạt Napa. Mặc dầu có vài trở ngại về đường xá, xe cộ trên xa lộ quá đông đúc, đoàn xe của phái đoàn K15 không bắt kịp lẫn nhau, nhưng sau gần 2 tiếng đồng hồ lái xe, chúng tôi cũng đã tập trung tại nhà máy rượu có tên là V. Sattui (V. Sattui wintery). Tại đây có một khu vườn bóng mát “picnic” dành cho khách du lịch đến thăm viếng nghỉ ngơi. Trời đã xế trưa, ai nấy đã thấm mệt, chúng tôi quyết định “hạ thổ” trên một bãi cỏ xanh mướt ngay dưới các bóng cây cổ thụ (vì đến trễ nên các bàn đã bị người khác chiếm ngự) để sửa soạn ăn trưa. Bánh mì cầm tay và nước uống, do quý phu

nhân K15 đã chuẩn bị trước, được phân phát ra cho từng người trong phái đoàn. Dạ dày đã thỏa mãn và người cũng giảm thiểu sự mệt nhọc, mọi người rủ nhau đi đi thăm các cơ sở chế tạo rượu và mua quà kỷ niệm. Một số anh chị khác tư do đi thử uống nhiều rượu khác nhau miễn phí, ai lãnh nhiệm vụ tài xế được canh chừng và bị cấm không cho uống nhiều, vì sợ cảnh sát bắt gặp cồng tay trên quãng đường về, rất nghiêm ngặt trong các ngày lễ độc lập Hoa Kỳ. Sau Napa valley, chúng tôi đi qua một chỗ làm rượu nổi tiếng khác gọi là Sonoma Valley, về hướng bắc trên xa lộ số 29 chừng 15 phút lái xe. Trên đường đi băng qua một vài đoạn đường rất ngoạn mục, các rặng cây xanh bao trùm kết thành những vòng tròn tựa như cảnh hoa đặng hội hè, ngược mắt nhìn lên ai nấy thăm thì tấm tắc khen ngợi vẻ đẹp tuyệt vời của tạo hóa thiên nhiên. Thung lũng Sonoma bao quanh nhiều rừng thông nghi ngút, tránh nhớ lại các đồi thông của xứ hoa anh đào Đà Lạt, nơi có mái trường mẹ TVBQGVN. Dừng xe tại Sonoma plaza, chúng tôi lấy xe treo bằng giây cáp, gọi là “Tram Cable Car” lên núi để nhìn phong cảnh và thám sát nơi chứa rượu (wine aging and storage) ở trên núi cao. Một số anh chị sợ sệt không quen nhìn cao xuống đất ở lại bên dưới. Một số ít khác sắp hàng để lên xe kéo bằng sợi dây cáp, treo lủng lẳng trên không trung trực chỉ lên núi cao. Trên xe nhìn xuống phong cảnh núi non, sông hồ bên dưới trông vô cùng ngoạn mục. Khi xe dừng lại trên đỉnh núi, chúng tôi đi thăm hai ngôi nhà hiện ra trước mặt. Bên phải là ngôi nhà to lớn để “ấp ủ” rượu gọi là “aging caves” đến hàng chục năm. Hàng trăm thùng rượu gỗ chồng chất thứ tự lên nhau, chứa đựng trong nhiều hầm, trông rất đồ sộ và qui mô. Đi qua các hành lang trong tòa nhà kèch sù nầy chúng tôi được dịp xem tiến trình giai đoạn cách làm rượu chiếu từ các màn ảnh video. Bước ra ngoài sân thượng, qua bản hướng dẫn chúng tôi được ngắm cánh bao la tình tứ từ trên không trung nhìn xuống phong cảnh đẹp tuyệt vời của ba địa danh khác nhau : Diamond Mountain Ranch Vineyard, Napa Valley Winery Lake và Three Palms Vineyard. Ngôi

nhà thứ hai nằm phía tay trái là nơi dành cho quan khách lên núi thử rượu. Bước vào bên trong như là một nhà hàng ăn rộng lớn có bàn ghế ngồi đầy đủ thoải mái. Tại đây đã có rất nhiều người đông đúc đang trò chuyện và nhâm nhi. Chúng tôi được mấy cô hầu bàn mời đến chỗ bàn ngồi và đưa cho tờ “khẩu đơn” để chọn bất cứ loại rượu nào mình muốn uống thử. Cả trăm loại rượu khác nhau, anh chị em chúng tôi chẳng biết biết rượu thứ nào ngon dở, vì không ai thuộc loại “chuyên viên nhậu nhẹt”. Một số chị chỉ chọn rượu qua thị hiếu, nhìn vào màu sắc: đỏ, xanh, vàng, tím . . . để chỉ cho cô tiếp viên. Uống rượu tự do, uống thả giàn bao nhiêu cũng được. Sợ một số anh chị em chờ lâu ở bên dưới, chúng tôi rủ nhau rời nhà thử rượu để “xuống núi” bằng chiếc xe treo giây đáng sợ lơ lửng tuột xuống “trần gian”. Xe giây thường đi xuống có vẻ lo sợ hơn khi đi lên. Đoàn xe lộ K15 theo hướng tây nam trực chỉ thung lũng hoa vàng San Jose để kịp giờ hẹn bữa cơm tối đoàn kết do anh chị Võ Trung Thứ khoản đãi tại tư gia lúc 7 giờ chiều. Một điểm son trong chuyến du ngoạn trở về là mạnh ai nấy đi, vì đã tạm quen biết lộ trình, không giống như chuyến đi lên Napa hồi sáng sớm, bị lạc đường, mất đoàn xe kêu la inh ỏi trên các máy điện thoại cầm tay. Vì giờ hẹn bữa cơm đoàn kết đã trễ nên tất cả quyết định đi thẳng đến Sunnyvale, tư thất của anh chị Thứ trong các bộ áo quần đang thấm đẫm mồ hôi sau một ngày lặn lội lên núi xuống rừng trên các thung lũng Napa và Sonoma. Một vài bạn phản đối muốn trở về nhà làm công tác vệ sinh tắm rửa để giảm thiểu “mùi vị” trước khi tham dự bữa cơm tối, nhưng bị thiếu số nên đành phải đi theo. Thế là mọi chuyện đâu vào đấy, bữa cơm đoàn kết rất ngon miệng (vì suốt ngày chưa có hột cơm trong bụng) và nhờ cảnh vui nhộn cười đùa trong suốt bữa cơm tối, đã làm trấn áp và quên đi “mùi vị” khắt nghiệt của một số bạn đã than phiền vừa qua.

Những trận cười bể bụng và thiếu ngủ

Hai kỷ niệm đáng nhớ nhất của cuộc họp khóa là những trận cười bể bụng, và bị thiếu ngủ trung bình mỗi đêm chừng 3 tiếng. Những câu chuyện ôn cố tri tân hâu như vô tận được ấp ủ trong lòng từ 45 năm qua : Từ đời tân khóa sinh, 8 tuần sơ khởi, chuyện ngoài đơn vi, trong các trại tù cải tạo, cuộc sống cơ cực gia đình vợ con, tâm trạng tha phương, đời sống lưu vong tị nạn và hàng trăm câu chuyện khác trong cuộc sống trở trêu, cặn bã trần gian...phải kể đến cả tháng vẫn chưa đủ, vài ngày họp khóa không thể nói hết được. Hai bạn dẫn đầu về những trận cười bể bụng của K15 là Nguyễn Trọng Mạc và Nguyễn Thanh Khiết. Với biệt tài khôi hài “thêm mắm dặm muối” đã làm cho mọi người ôm bụng cười lăn, cười lộn chảy cả nước mắt. Một trong những nguyên nhân tạo cơ hội “nói nhiều nói dai” là vì ngay từ lúc đầu đa số anh em chúng tôi quyết định hạ thổ ngủ tập trung. Một số bạn nằm xuống lập tức trở tài gậy đòn cò qua tiếng “ngáy thần sầu”, không ai có thể ngủ được, buộc lòng phải ngồi dậy để khẫu xà “đấu láo” lung tung. Đến ngày chót của ngày họp khóa đa số anh em nói không ra tiếng, khan giọng, có người chỉ ra dấu tay, cũng vì những trận cười long trời nổi đất trong thời gian họp khóa. Vì ít ngủ, ăn uống thất thường, miệng nói không ra hơi, nên đa số khi trở về nhà, việc trước tiên là phải “ngủ bù” mấy ngày xả hơi để lấy lại sức. Một số anh chị phải đi làm ngay, than phiền mệt mỏi ước gì có được một hai ngày để nghỉ ngơi. Tuy mệt nhọc về thể xác, nhưng ai cũng công nhận qua các ngày họp khóa đã đem lại một sự thoải mái và liều thuốc tinh thần cho mỗi người. Quả thật đây là một buổi hội ngộ tràn đầy ý nghĩa, tình tự và ấm cúng của đại gia đình Khóa 15 TVBQGVN.

Có bao nhiêu bữa cơm sum họp?

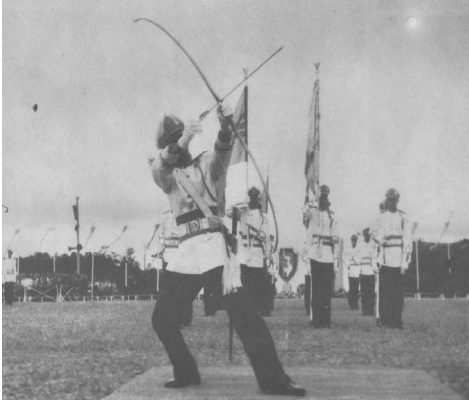
Mỗi lần họp khóa, ngoài sự gặp gỡ bạn bè đồng khóa, còn có dịp để chúng ta thăm viếng bạn bè thân hữu tại địa phương khi có giờ tùy quyền cá nhân. Các cơ hội gặp nhau đông đủ thường sum họp tại các bữa cơm thân mật đoàn tụ đã được

ấn định, hoặc tại tư gia hay ở nhà hàng. Trong suốt thời gian 4 ngày họp tại San Jose, đại gia đình có đến 7 bữa cơm sum họp gia đình. Các chi phí về ẩm thực sẽ do các anh chị K15 ở bắc Ca-li đài thọ. Ngoài công lao của quý phu nhân K15, người đóng góp đáng ghi nhận hơn cả là NT và chị Nguyễn Văn Chấn (K19 aka K15A), vì thương mến em út “sức yếu tay mềm”, nên không quảng ngại công sức đã ra tay tiếp trợ ủng hộ ẩm thực 15 ba lần, kể cả bữa cơm từ giả cho K15 tại tư thất của mình. Tại bữa cơm tạm biệt từ giả nầy toàn thể K15 được dịp ngắm vườn cây ăn trái tươi đẹp tình tứ của anh chị Chấn, và anh chị em chúng tôi đã thưởng thức một bữa cơm Tây, với những chai rượu vang ngon miệng tuyệt vời. Theo tin hành lang thì chị Chấn - trưởng đoàn Phụ Nữ Lâm Viên - là một phu nhân Võ bị có biệt tài về biên soạn và thực hiện các món ăn đủ loại, ngon vô địch không ai sánh kịp. Từ giả San Jose, anh chị em chúng tôi rất cảm kích về những ưu ái và cảm tình, mà niên trưởng và chị Chấn đã dành cho đại gia đình K15.

Giờ tạm biệt và hẹn ngày tái ngộ

Buồn bã và lo sợ nhất trong các cuộc họp khóa là giây phút tạm biệt, vì sự gắn bó bịn rịn bên nhau từ mấy ngày qua: “cuộc vui vừa mới chớm nở thì đã bị bất ngờ dập tắt. . .”, thâm tâm không ai muốn rả đám ra về. Nhưng, cuộc đời là định mệnh, là oái ăm, là ảo thuật trở trêu . . . và cuộc vui nào cũng có lúc phải tàn, ngày họp khóa 15 năm 2003 bắt buộc phải kết thúc. Trong ba liên tiếp sau cùng 6, 7 và 8 tháng 7, anh chị em chúng tôi đã lần lượt chia tay trong bịn rịn nhớ thương. Những cánh tay xiết chặt, các vòng tay choàng cổ nhau tạm biệt lên đường đã nói lên mối tình thắm thiết lưu giữ trong những ngày ngắn ngủi gắn bó bên nhau. Thế là hoặc bằng hàng không hay đường bộ, xe đò ai nấy đành phải lên đường trở về quê quán tạm dừng ở nơi xứ người. An ủi và hi vọng bây giờ là hẹn ngày tái ngộ họp Khóa 15 năm 2003 tại Dallas, Texas.

Sau cùng người viết thành thật cảm ơn anh chủ bút Đa Hiệu, mặc dầu báo đã sắp sửa lên khuôn trên đường đến nhà in, nhưng đã cố gắng dành chỗ và khuyết khích nên viết tường thuật vội vàng nầy cho được “nóng hổi”,

**ĐẠI HỘI KHÓA 19 NGUYỄN TRÃI
TỔ CHỨC TẠI SEATTLE,
WASHINGTON, HOA KỲ
NGÀY 4 THÁNG 7 NĂM 2003**

Thảo Luận ngày 4/7/03

Chín giờ sáng ngày 4/7/2003, buổi Hội Thảo bắt đầu. Sau nghi thức chào cờ mặc niệm, anh Hoàng Văn Thanh, Trưởng Ban Tổ Chức, gửi lời chào mừng đến mọi người. Tiếp đến là phân báo cáo của anh Nguyễn Nho, Đại Diện Khóa 19 Nguyễn Trãi, nhiệm kỳ 2001- 2003.

Theo trình bày của anh Nguyễn Nho thì Ban Đại Diện đã thực hiện:

1. Làm lại Văn Bằng Tốt Nghiệp cho 120 người
2. Làm lại Nhãn Cổ Truyền cho 50 người
3. Thực hiện Egroup
NguyenTraiK19@groups.yahoo.com là trung tâm thông tin liên lạc chính thức của Khóa với 86 hội viên K19 và Gia đình
4. Thực Hiện một trang Web của Khóa lấy tên là <http://www.nguyentraik19.com>.
5. Lưu Niệm Khóa 19 đang thực hiện trên trang web với 120 người tham gia và anh Nho hứa sẽ tiếp tục cho đến khi hoàn thành trên DVD như một cuốn phim tài liệu lịch sử của Khóa.
6. Nhật tu Bản Danh Sách Khóa thường xuyên đã tạo được sự kết hợp tình cảm giữa anh em lại với nhau và đưa Ban Đại Diện đến với từng Gia Đình K19 qua email, thư từ, điện thoại thăm hỏi.
7. Thay đổi hoàn toàn hình thức cũng như nội dung Bản Tin Nguyễn Trãi. Phát hành được 5 số từ 20 đến số 24. Đặc biệt phát hành “Đặc San Nguyễn Trãi 2003” nhân ngày Đại Hội 2003.
8. Số người tham gia sinh hoạt (liên lạc và đóng góp) với khóa là 213/223 K19 có mặt tại hải ngoại. Tức 95.5%, một con số kỷ lục cao nhất từ trước tới nay. Các chị quả phụ K19 tham gia 10/20. Quý anh chị và các cháu thuộc gia đình Khóa 19 Nguyễn Trãi đã yểm trợ sinh hoạt của Khóa trong nhiệm kỳ 2001- 2003 một số tiền là **\$48,014.43** bao gồm:

- a. Tương trợ \$22,352.72. Trong số này đã chi tiêu:
- gửi về cho anh chị em K19 tại Việt Nam: \$12,355.00
 - tương trợ K19 tại Mỹ: \$8,575.00
 - các chi phí vòng hoa, quà tặng, thư tín v.v.v... : \$1422.72
- b. Điều hành: \$9,829.71
- c. Quĩ Tang Lễ: \$14,440.00
- d. Yểm trợ trang web và lưu niệm: \$1,392.00

Đó là chưa kể số tiền làm nhẫn cổ truyền Khóa19 là \$15,317.00 và tiền làm Văn Bằng Tốt Nghiệp là \$3673.00. Như vậy tổng số tiền mà Ban Đại Diện 2001- 2003 đã điều hành cho tất cả mọi sinh hoạt của khóa trong hai năm qua là **\$67,004.43**

Đây là một thành công vượt bậc mà Ban Đại Diện Khóa nhiệm kỳ 2001- 2003 đã thực hiện được chỉ trong vòng 2 năm 1 tháng và 9 ngày.

Tân Đại Diện Khóa 19 nhiệm kỳ 2003 – 2005

Hai người được đề cử là anh Nguyễn Hồng Miên và Trần thanh Huyền. Thường lệ thì anh Đại Diện, (chúng tôi gọi đùa với nhau là Ton Ton) thường “làm ton ton” là 4 năm, nhưng vì anh Nguyễn Nho hiện là Tổng Hội Trưởng, nên việc lưu nhiệm đã được Đại Hội tha cho vì không thể “vác hai cái ngà voi quá nặng cùng một lúc” và bầu một người khác.

Anh Trần thanh Huyện từ chối và chỉ còn lại anh Nguyễn hồng Miên. Kết quả của cuộc bầu là Nguyễn hồng Miên đắc cử Đại Diện Khóa nhiệm kỳ 2003 - 2005 với đa số phiếu (40/42 – tổng số tham dự hội thảo là 44, nhưng 2 người phải rời hội trường sớm để lo việc trang trí cho đêm dạ tiệc văn nghệ).

Ban Đại Diện Khóa Nhiệm Kỳ 2003- 2005:

Đại Diện Khóa: Nguyễn Hồng Miên

Trưởng Ban Điều Hành: Dương văn Chiến

Trưởng Ban Xã Hội: Nguyễn thanh Tông

Phụ Tá: Lâm văn Xê

Trưởng Ban Thông Tin Báo Chí: Đặng Đình Liâu

Trưởng Ban Liên Lạc: Trần thanh Huyện

Trưởng Ban Internet & Lưu Niệm: Nguyễn Nho

Thủ Quỹ: Lê Khắc Kha

Đại hội Khóa năm 2005 được tổ chức tại Nam Cali.

Đêm Hội Ngộ “41 Năm Kể Ở Người Đi”

Chưa đến giờ khai mạc, mà con số tham dự đã lên đến 300 người. Anh Nguyễn Nho tuyên bố khai mạc Đêm Hội Ngộ “41 Năm Kể Ở Người Đi” đúng 7 giờ tối ngày 4 – 7 – 2003 tại nhà hàng Jumbo, thành phố Seattle.

Toán Quân Quốc Kỳ do Đoàn TTNDH/WA trong bộ tiểu lễ mùa hè. Cháu Nguyễn Sơn VHV/2 thủ Quốc Kỳ Mỹ, cháu Đỗ Châu Bảo Thịnh K19/2 thủ Quốc Kỳ VN, cháu Nguyễn Quang K29/2 thủ Quân Kỳ TVBQGVN, cháu Nguyễn Minh K29/2 và cháu Lý văn Túc K23/2 hầu tá sủng.

Sau lễ Truy Diệu Truyền Thống là Lễ Đặt Quân Kỳ Rũ. Các nghi thức chào cờ, truy diệu và quân kỳ rũ do CSVSQ Nguyễn Sanh K28 điều khiển.

Chương trình văn nghệ cây nhà lá vườn, ngoài gia đình K19/Cao Nguyên Tình Xanh còn có các khóa đàn em và Đoàn TTNDH phụ giúp rất đắc lực.

Mở đầu chương trình là bản hợp ca “Về Dưới Mái Nhà” do Ban Văn Nghệ Cao Nguyên Tình Xanh đồng ca và bài Việt Nam! Việt Nam! do toàn thể mọi người tham dự tiệc cùng đứng lên đồng ca. Hội trường sôi động, vui tươi, phấn khởi ngay từ giờ phút đầu. Các chị trong chiếc áo dài màu tím hoa cà, duyên dáng, thanh lịch đã làm nổi bật nét kiêu diễm của chiếc áo dài VN. Màn Dân Ca Ba Miền với trang phục miền Nam, Trung và Bắc qua giọng ca của chị Thanh, Đính và Quang K19. Nhạc cảnh “Gạo Trắng Trăng Thanh” do các chị Trai, Mười, Đính, Nho, Thanh, Quang K19 trình diễn với sự phụ họa của các anh Mười, Trai, Đính, Cường và Phan K19. Cả hội trường vang dậy tiếng vỗ tay hoan hô nồng nhiệt.

Một màn vô cùng hào hứng và nổi bật là trình diễn thời trang “Chiếc Áo Dài Việt Nam”. Những người mẫu là các nàng dâu Võ Bị từ khóa 30 đến khóa 19. Họ là những người có cháu nội, cháu ngoại, nhưng đã uống “thuốc liều” mang những chiếc Áo Dài thiết kế đặc biệt dành cho các chị đứng tuổi. Mọi người trong hội trường đứng phất dậy, vỗ tay, hưởng ứng, tiếng gõ ly, tiếng vỗ vào bàn hoan hô, hòa lẫn những tiếng la hét tán thưởng của các cháu đã đưa nhịp bước của các chị trở nên mỗi lúc một tự tin hơn. Tà áo tung bay khi xoay tròn 180 độ. Dáng đi uyển chuyển,

nhẹ nhàng thướt tha. Ai ai cũng nở nụ cười tươi vui vì vừa ngạc nhiên khi nhìn người mẫu không phải là những người trẻ đẹp hấp dẫn, vừa thích thú vì những chiếc áo dài phù hợp cho chính bản thân mình.

Đoàn TTNDH cũng không thua gì các bậc cha mẹ, các cháu đã đồng ca bài “Vó Câu Muôn Dặm” và “TTNDH Hành Khúc”. Khi vừa chấm dứt bản hợp ca, các cháu đã giơ cao các bảng hiệu ghép lại thành hàng chữ:

“Nhớ Về Trường Mẹ”

“Dalat 1962 – Seattle 2003” chào mừng Đại Hội Khóa 19 sau 41 năm ngày nhập trường, hôm nay tại Seattle K19 Tập Hợp kiểm điểm “Kẻ Ở Người Đi”. Nhạc cảnh “Hội Nghị Diên Hồng” với các cô lão, áo the xanh, khăn đóng, râu gắn trên các khuôn mặt của Nữ Đoàn Viên TTNDH, lưng còng, vừa đi vừa đấm lưng đã làm cả hội trường thích thú vỗ tay vang rền. Màn kịch thơ “Hận Nam Quan” đưa khán giả đến một quán biên thùy cạnh cửa ải Nam Quan. Một Phi Khanh (Lê trường Chinh K28/2) hiên ngang, can đảm. Một Nguyễn Trãi (Hà xuân Thọ K25/2) vâng lệnh cha trở về theo Bình Định Vương Lê Lợi. Một chàng tráng sĩ (Vương Vũ K25/2) đầy nhiệt huyết. Một cô hàng quán (Đoàn thị Minh Hải K29/2) duyên dáng dễ thương, vừa khóc vừa van xin “thiếp xin đi cùng”. Hai lính Tàu (Tăng Khôi Nguyên K28/2 và Hà xuân Trường K25/2) ngang tàng, hống hách.

Đoàn TTNDH/WA đã để lại trong lòng khán giả một cảm tình vô cùng nồng hậu và mến yêu.

Đoàn Văn Nghệ Cao Nguyên Tình Xanh đã kết hợp khéo léo, tài tình giữa các khóa với nhau và đưa Thế Hệ Hai vào

sinh hoạt chung với các bậc cha chú một cách hài hòa. Nguyễn Sanh K28 hướng dẫn và điều dắt các cháu trong các sinh hoạt văn hóa, thể thao.

Phan văn Quang K19 đóng vai trò của một counselor, tế nhị, cởi mở, giải bày tâm sự, khuyến khích, khuyên giải, đưa các cháu đến gần với nhau và với ngay cả cha mẹ của các cháu. Điều quan trọng là sự tham gia sinh hoạt của bậc cha mẹ và sự khuyến khích các cháu đã góp phần vào sự kết hợp hài hòa này. Lê Trường Thọ K29, hăng say, sốt sắng, không quản ngại khó khăn và thời gian đã thực hiện tất cả dụng cụ trang trí cho chương trình văn nghệ. Tăng Khải Minh K23 hết lòng và chừa hề thiếu vắng trong mọi sinh hoạt cùng với khóa đàn anh. Trần sinh Duyên K30 đặc trách về hình ảnh, chụp hình lưu niệm cho quan khách. Nguyễn Đăng K29 là huấn luyện viên cơ bản thao diễn cho các cháu trong toán Quân Quốc Kỳ. Phạm văn Chắc K23 hết lòng yểm trợ và quản lý vật dụng.

Cùng góp phần văn nghệ với CNTX còn có Ban Văn Nghệ “Thung Lũng Hoa Vàng” gồm các anh chị Phan Nghê, Nguyễn viết Hồ, Nguyễn đình Hạnh từ Bắc Cali với tình khúc Lính và Quê Hương, ban Văn nghệ “Mắt Kiếng” của nam Cali với giọng ca của anh chị Nguyễn hồng Miên, Trần tiến San. Anh Lâm văn Xê (cũng thường được gọi là Lê văn Xâm) nhận nhíp, dí dỏm, yêu đời trong bài “Em Đi Chùa Hương”. Chị Dương văn Chiến đơn ca “Thương Vùng Hỏa Tuyến” tha thiết. truyền cảm. Anh chị Ngô hữu Quế thi ca giao duyên đượm tình quê hương, ngọt ngào tình thương.

Một trong những màn văn nghệ nổi bật nhất là bản “Nhu Muôn Đời Trong Trái Tim Ta” và “Dalat Trường Tôi” của anh Nguyễn thiện Thành. Giọng ca của anh tha thiết, chân

thành, truyền cảm đã bộc lộ hết tấm lòng yêu mến Trường Mẹ và đưa chúng tôi về với Cổng Nam Quan, Vũ Đình Trường Lê Lợi, với Cung Tên bay bốn phương trời trong ngày Mãn Khóa.

Anh Nguyễn thanh Tòng, xuất thần trong chiếc harmonica nhỏ xíu qua bài “Cầu Sông Kwai” và bài “The Longest Day”. Tiếng khẩu cầm vô cùng điêu luyện, dòn dã, âm thanh của tiếng lách gợn lại hình ảnh của chiến trường, của những tù binh anh hùng và can đảm. Mọi người im phăng phắc nghe lắng nghe một cách say sưa. Bỗng tiếng vỗ tay vang rền và kéo dài bất tận khi tiếng kèn vừa chấm dứt.

Đại Hội kéo dài trong 4 ngày. Tiền Đại Hội chiều 3/7/03 tại nhà anh chị Nguyễn Nho. Hậu Đại Hội tại nhà anh chị Hoàng văn Thanh ngày 5/7/03 và buổi tối tham dự đám cưới trưởng nam của anh chị Huỳnh văn Phú xui gia với Niên trưởng Võ văn Sung K17.

Du ngoạn Canada, thăm vườn hoa Butchart Garden và ăn trái cây tại Van Couver BC ngày 6/7/03 do anh Hoàng văn Thanh hướng dẫn.

Trong Đêm Hội Ngộ này, Ban Thông Tin Báo Chí Nhiệm Kỳ 2001- 2003 đã giới thiệu và cho phát hành Đặc San Nguyễn Trãi. Đây là một đặc san ghi lại lịch sử khóa 19 Nguyễn Trãi với trên 200 tấm hình quý giá của riêng gia đình K19 mà Ban TTBC đã thu thập được trong hai năm qua. Hình thức tươi sáng, nội dung rất phong phú. Chỉ trong vòng 10 phút đã phân phối hết 100 cuốn.

Nụ cười tươi vui mãi mãi trên khuôn mặt của mọi người. Hãy nghe các anh chị K19 bày tỏ cảm tưởng.

Nguyễn Khắc Huệ phát biểu “Chưa có một Đại Hội nào thành công như thế”.

Lâm Vạn Niên thú nhận “vui qua, hay qua, lần sau đi nữa”.

Phan Nghè cũng không tiếc lời “thật xuất sắc, chúng tôi khó mà theo kịp”.

Nguyễn Chí “thật đáng tiếc cho những người không đi tham dự Đại Hội kỳ này, tôi đã quay video từ giờ phút đầu cho đến cuối, đem về Bắc Cali cho mọi người thưởng thức”.

Lê Văn Rong “tôi đi dự Đại Hội Khóa nhiều lần, nhưng chưa lần nào vui nhộn, điều hợp chương trình tài tình, văn nghệ rất phong phú, hấp dẫn, đón tiếp chu đáo và rất tận tình như lần này.”

Trần Xuân Bằng “Đêm Dạ tiệc có những món ăn ngon. Chương trình văn nghệ với nhiều màn đặc sắc. Đặc biệt màn trình diễn Áo Dài Thời Trang của các chị, thật vui nhộn, độc đáo, khó quên . . . Đặc San Nguyễn Trãi đẹp về hình thức, phong phú về nội dung. Người đọc có cảm tưởng như đang sống lại thời Tân Khóa Sinh, thời SVSQ ngày nào tại Trường Mẹ với bao nhiêu kỷ niệm vui buồn lẫn lộn, nhưng rất thân thương . . .”

Chị Dương Văn Chiến : “Đại Hội Khóa 2003 thành công tốt đẹp là nhờ sự kết hợp rất hài hòa giữa khóa 19 với các Khóa đàn em và Đoàn TTNDH. Các cháu TTNDH thật dễ thương, chưa nơi nào có một Đoàn TTNDH đông đảo và có cương kỷ như vậy”.

Chị Nguyễn Định “tôi thấy anh Nho đêm nào cũng thức đến 2,3 giờ sáng lo soạn thảo chương trình, kế hoạch, diễn tiến văn nghệ. Làm việc chu đáo và thiện chí của Ban Tổ Chức đã mang lại cho chúng tôi những giờ phút thật tuyệt vời”.

Nguyễn hồng Miên, tân Đại Diện Khóa 19 tâm sự với anh em trên egroup Khóa 19:

“ . . . Những ngày vui sướng không thể tả được, hết sáng rồi lại chiều, ngày nọ qua ngày kia, lúc nào cũng say sưa nghiêng ngã bên bạn bè . . . phải kể đến công lao của BTC/DH, các bạn đã làm cho chúng tôi phục lẫn phục lóc, các bạn chỉ có một nhóm người nhỏ mà tổ chức thì tuyệt hảo, không bút nào tả hết được cái công trình tuyệt mỹ mà các bạn vừa hoàn thành cho đám bạn bè chúng tôi. Chúng tôi chỉ có hưởng không thôi mà đã thấy hụt hơi, nói chi đến nỗi mệt nhọc của các anh các chị. Các anh chị đã làm cho anh em Nam Cali, trách vụ tổ chức Đại Hội/2005, bị khóp nặng.

. . . Làm Đại Diện sau tên Ba Lém (nickname của anh Nguyễn Nho) thật ra là một tai họa, vì chỉ qua một nhiệm kỳ mà lão đã đem bao nhiêu công sức để hoàn thành được biết bao nhiêu là việc cho Khóa 19”

Vui quá là vui!

Chỉ có nụ cười Đại Hội Khóa mới làm ấm lòng tuổi đời bóng xế chiều tà và tăng thêm tuổi thọ cho các cụ ông, cụ bà K19.

Hẹn gặp nhau tại Cali vào năm 2005.

Seattle, ngày 12/7/

2003

Từ Cao Nguyễn